

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXIX Nr. 4828

Duminică 8 mai 1960

4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

• Karel Bacilek — 15 ani al Cehoslovaciei democrat-populare (pag. 3-a).

• De la corespondentul nostru la Praga: Horia Liman — File de carnet (pag. 3-a).

• Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat lucrările: Cuvîntarea rostită de N. S. Hrușciov (pag. 4-a).

Victoria asupra fascismului să fie și o victorie asupra războiului!

Agățați de traseele de fier ale cupolei Reichstagului — ca să nu-i mătoreze suflul neîntrerupt al exploziilor — sergentul Mihail Egorov și caporalul Meliton Kantaria au înfîșțat steagul roșu al Victoriei deasupra Berlinului. Cîteva zile mai apoi Germania fascistă a depus armele. Se împlinesc 15 ani de atunci — și totuși bucuria, dragostea cu care priveau popoarele această zi revine mereu la fel de proaspătă, ca primăvara însăși; iar multe din momentele și învîntămîntele dramel ce s-a petrecut au astăzi o actualitate tulburătoare.

Cel de-al doilea război mondial a fost cel mai mare și cel mai pustitor război din istoria omenirii. El a înglobat patru cincimi din populația planetei noastre și s-a soldat cu pustiirea a zeci de țări și cu îngrozitoarea cifră de 55 milioane de morți! Hitler, această înfrînătoare fascistă a militarismului german, evansard, spunea: „Dacă eu pot trimite în iadul războiului floarea națiunii germane, fără a regreta cîștig de puțin vîrsarea prețioșului sînge german, fîște că am dreptul să înălțur milioane de oameni de rasă inferioară, care se înnulesc ca viermii”. Pentru prima oară omuciderea a fost organizată pe baze industriale, în lagăre de exterminare care erau de zeci de ori mai mari decît cele mai moderne abatoare; numai la Auschwitz și Maidanek au fost arși 5,5 milioane de oameni.

Războiul putea fi evitat. „Niciind — afirmă Churchill — n-a existat vreun război care să poată fi oprit altfel de lesne”. Au existat numeroase prilejuri de a pune Germania fascistă în imposibilitate de a ataca. Dar se urmărea ca ea să ajungă destul de puternică pentru a putea să se repeadă contra U.R.S.S. Chiar în ceasul al 12-lea, cînd, fiara nazistă începuse să muște mai întîl mîna care o hrănea — chiar și atunci puterile occidentale au refuzat să se înțeleagă cu U.R.S.S. pentru organizarea securității colective. Acest refuz, pecetluit la Mînchen, a fost declanșatorul războiului.

Așa cum îi avertizase Uniunea Sovietică pe guvernarii occidentali, Hitler s-a întors împotriva Apusului. În anii grei al războiului, în atmosfera aceea de dezastru și robie cînd state întregi se prăbușeau „inexplicabil” unul după altul la un simplu bobornac al Germaniei fasciste, poporul sovietic, cu un eroism fără seamăn și cu jefite uriașe, purtînd greul luptei pentru zdrobirea fascismului și salvarea omenirii de primejdia înrobirii hitleriste, a dat cotropitorilor lovitură distrugătoare, schimbînd, de Stalin, mersul războiului în întregul său mondial. Acest fapt a făcut din Uniunea Sovietică forța fundamentală a coaliției anti-hitleriste și a dat un avînt fără precedent luptei de eliberare a popoarelor împotriva tiraniei hitleriste. Existența în lume a marii puteri socialiste a imprimat de la început o pecete deosebită asupra întregului război. În zdrobirea agresorilor fasciști pe frontul de răsărit s-a manifestat nu numai înfrîngerea unui stat de către alt stat mai puternic, ci în primul rînd învîntămîntarea noii orînduirii socialiste apărute pe fața pămîntului.

Fostul conducător al politicii externe americane, secretarul de stat Edward Stettinius, scria: „Americani ar trebui să-și amintească faptul că în 1942 au fost la marginea prăpastiei. Dacă Uniunea Sovietică n-ar fi fost în măsură să reziste pe propriul ei front, germanii ar fi putut cucerii Anglia... și să stabilizească un cap de pod în America de Sud”.

Sînt, de asemenea, cunoscute declarațiile canonicului Kir, cleric catolic, primar al Dijonului, care e departe de a fi comunist. Ascultăți cu cită convingere s-a exprimat el acum cîteva săptămîni, cînd a fost înfîșțat să-l întîmpine pe N. S. Hrușciov: „Nu trebuie să uităm că fără ruși noi ne-am afla încă sub jugul lui Hitler. Milioane de oameni care au căzut în Rusia, la Stalingrad și în alte localități au contribuit la eliberarea noastră”.

În anii grei al războiului, împotriva primejdiei de moarte pentru națiunile lumii și pentru civilizație, s-a înfrîngat o mare și populară coaliție anti-hitleristă, alcătuită din Uniunea Sovietică, Statele Unite, Anglia, cărora li s-au alăturat Franța și multe alte țări. Și deși ajutorul american nu a depășit 4% din producția industriei sovietice, coaliția a fost rodnică și efecă, a corespuns realităților și necesităților istorice, sentimentelor reale ale popoarelor ce au alcătuit-o, avînd o mare însemnătate politică și morală și fiind privită cu o caldă simpatie de către majoritatea zdrobitoare a omenirii.

Astăzi, la 15 ani după Victorie și la o săptămîină înainte de conferința la nivel înalt, popoarele lumii, toți oamenii iubitori de pace, se întreabă: dacă atunci, sub bombele fasciștilor, în vîltoarea războiului, a putut să se dezvolte colaborarea statelor cu sisteme sociale diferite, de ce n-ar putea ea să se dezvolte azi?

Poporul român se mîndrește pe drept cuvînt că, în situația tragică la care fusese adus de politica trădătoare a claselor exploatare, în rîndurile sale s-au găsit forțe capabile să ridice masele largi patriotice la lupta de eliberare. În condițiile create de vijelia ofensivă eliberatoare sovietice, partidul comunist, unînd în jurul forțelor patriotice populare, a organizat insurjecția armată, care a izbîndit și a dus la răsturnarea diktaturii fasciste, la scoaterea Romîniei din războiul hitlerist, urît de popor. Răspunzînd cu însuflețire chemării partidului, armata romînă a întors ca un singur om armele împotriva adevăratului dușman — hitlerismului; postul de radio Londra arăta că „fapta Romîniei constituie un act de mare curaj și acest act va grăbi sfîrșitul războiului. Situația Germaniei în Balcani se apropie de o catastrofă îngrozitoare”. Soldații care nu voia să se jertfească la cotul Donului pentru o cauză ticlăoasă, doi ani mai tîrziu, cînd erau mult mai obosiți, dar cînd luptau pentru o cauză justă s-au bătut ca lei, au făcut minuni de vitejie alături de trupele sovietice, pentru izgonirea ocupanților hitleristi și apoi, dincolo de hotarele țării, pentru victoria finală asupra fascismului; armata romînă s-a dovedit astfel demnă de glorioasele ei tradiții de luptă patriotică. Întregul popor a sprijinit cu entuziasm luptătorii de pe front.

Amintirea eroilor sovietici și romîni care au murit în această luptă este vie și proaspătă; pentru totdeauna a rămas de neșters recunoștința poporului romîn față de poporul sovietic eliberator. Insurjecția armată, participarea la războiul antifascist, luptele revoluționare ale maselor pentru instaurarea regimului democrat-popular sînt momente ale aceleiași revoluții populare înfăptuite de popor în frunte cu comuniștii.

Cine a trăit acele vremi, cine a luptat atunci, mulți dintre cei cîncă trăiesc ca și mulți dintre cei care au căzut, au nădăjduit, cu o putere nemanîntînită pînă atunci, că al doilea război mondial va fi totodată și ultimul, că o asemenea grozăvie nu poate, nu trebuie să se mai repete, că este prea mare și prea absurd contrastul între cuceririle civilizate și război, că oamenii au învățat ceva.

Pentru prima dată în istorie nădejdele de acest fel au la temelie o posibilitate obiectivă. Geografia economico-socială, politica, militară și morală a lumii s-a schimbat; forțele care sînt azi pentru pace cîntăresc tot mai mult în balanța lumii, în vreme ce forțele imperiaștilor și războiului, cu toate eforturile lor, nu își pot opri declinul.

În locul unei singure țări socialiste — cum rîa U.R.S.S. în ajutul ultimului război — există acum marea legătură al țărilor socialiste, un miliard de oameni care construiesc noua orînduire, mai mult de o treime a omenirii. Un miliard și jumătate de oameni — foști robi ai colonialismului — pășeste azi pe calea dezvoltării independente.

(Continuare în pag. II-a col. 5-7)

În cinstea celui de-al III-lea Congres al P. M. R.

„În fiecare săptămîină — cu 6 la sută mai multe laminate”

TIMȘOARA (coresp. „Scînteii”). — Inițiativa „În fiecare săptămîină — cu 6 la sută mai multe laminate” pornită în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului de echipa prim laminatorului Ion Lepa Andraș a avut un puternic ecou în secția de laminare. După numai cîteva zile, inițiativa a fost însușită de întregul colectiv de la linia reversibilă. Realizările obținute în primele 4 zile ale lunii mai sînt grîtitoare: 177 de tone laminate peste plan; aceasta e cea mai mare depășire medie de plan obținută aici în ultimul timp. Laminatorul combinatului metalurgic din Reșița a realizat pînă în prezent, peste prevederile planului, mai bine de 7.500 tone laminate și aproape 2.500.000 lei economiți.

Cine va ocupa primul loc

În întreprinderile industriale din Capitală se extinde întrecerea pe profesii în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului. Mai mult de 140 de muncitori de la Fabrica de tricotaje „Bela Breiner” — cu 95 mii multe decît erau acum cîteva luni — se întrec pentru titlul de „cel mai bun tricoter” al III-lea Congres al P.M.R. Intrecerea pe profesii își dovedește din plin efecăcitatea și la fabrica de piele și încălțămînt „Flacăra Roșie”. Pentru titlul de „cel mai bun croitor de piele” se întrec aci aproape 100 de muncitori.

(Agerpres)

În întrecerea în cinstea Congresului partidului, brigada „Filimon Sirbu” de la fabrica „Dacia” din Capitală obține frumoase rezultate în muncă. În clăse: Filatoarea Aristița Calancea, responsabilă brigăzii, împărțînd din experiența ei în ce privește minuirea celei mai corecte ale firului.

DINCOLO DE CIFRE

„E-un început aicea de cîntec și de lume Se plămădesc vii fapte și visele prînd nume...”

Cu toate că nu ating poate desăvîșirea în ce privește regulile de versificație (autorul versurilor — la minoristul Gheorghe Chirculescu, membru al cenaclului literar „G. Topirceanu”, este, după cite ni s-a spus, la primele sale încercări literare), versurile acestea mi-au venit în minte de îndată ce am intrat pe poarta uzinelor „23 August” din Capitală. M-au urmînt, le-am avut în minte tot timpul cînt am străbătut hola vagoanelor — una din marile secții ale uzinelor.

ca chiar de pe linile acestea... Poartă masivă a halei se dă înălțurii...

Durata călătoriei locomotivelor și vagoanelor prin cele patru hale ale secției e mereu tot mai scurtă. În cadrul întrecerii, se dă o adevărată

Oameni și inițiative în întrecerea socialistă

luptă cu „timpii”, cu minutele. Pe un panou, la intrarea în hala 1, cineva a înfășțat într-un desen luptă dintre timp și raționalizator. Dacă nu mă înșel, așa chiar se și intitulă: „Lupta dintre Timp și Raționalizator” (cu majuscule). În desenul acesta, Timpul și Raționalizatorul stau față-n față și joacă șah. Prin urmare e vorba de o luptă în care inițiativa, răbdarea, inteligența au cuvîntul. Timpul e pe cale de a pierde partida — însă zîmbeste prietenos Raționalizatorului, iar desebusat stă scris: „Al învățat să ghîndești bine, băiete! Crede-mă, întodeună mă bucur cînd întîlnesc asemenea oameni!”.

„Primul „adversar” al timpului pe care l-am întîlnit aici e Holman Constantin, șeful echipei de trăsători din secție. Pe masa din fața lui — masa de trăsaj — se află stive de piese trăsate, chenăruite, gata pentru a merge mai departe, la freza, la mașinile de mortezat... Desen pe fier — asta înseamnă „trăsaj”. Un ușor tremur al minii, o deviere de cîteva zecimi de milimetru și piesa ar fi destinată rebutării.

FLORIAN AVRAMESCU

(Continuare în pag. II-a, col. 1-3)

În orașul Iași se construiește un nou stadion, cu o capacitate de circa 20.000 locuri. În fotografie: lucrări de montare a plăcilor de beton pentru tribune. (Foto Agerpres)

N. GRIGORESCU

Atacul de la Smîrdan

Ziua independenței

Ziua de 9 mai este o mare sărbătoare a poporului nostru. În această zi — acum 83 de ani — s-a proclamat independența de stat a Romîniei, încununare a sute de ani de lupte eroice ale poporului romîn pentru dezrobirea sa de sub odiosul jug al Porții otomane. Năzuința de veacuri a poporului — cucerirea libertății și independenței — a însufleșit pe pandurii lui Tudor Vladimirescu, pe revoluționarii din 1848, pe făturorii Unirii, pe dorobanții și roșiorii din războiul de la 1877.

Războiul pentru independență a fost un război drept, sprijinit cu entuziasm de masele populare din țara noastră, de țărînimă și țigovenia, a căror năzuință de a obține neastirarea națională a țării se îmbina cu nădejdea de a dobîndi totodată libertăți democratice și o viață mai bună.

Clasa muncitoare din Romînia, puțin numeroasă și încă neorganizată în acel timp, a susținut cu toate forțele realizarea independenței naționale. Cercurile socialiste din țara noastră au sprijinit războiul de independență, caracterizînd-l drept război just și entuziasmul susținătorilor trecute la arme pentru a-și apăra independența”, scria ziarul „Socialistul” la 26 mai 1877. Țărînimă, înfometată și adusă la sapa de lemn de jaful moșieresc, spera că după război va căpăta pămînt și va scăpa de clacă, rușeturi.

Dacă unii reprezentanți ai burgheziei se situau pe o poziție sovăletnică, o parte a burgheziei, interesată în prosperarea industriei și comerțului, dorea să înălțur pedicla pe care suzeranitatea otomană le ridica în calea dezvoltării pieței interne. Împotriva luptei poporului pentru independență s-au ridicat forțe reacționare ale moșierimii, care se temeau să pună arme în mîna maselor țărînești. Unii moșieri sperau că, drept răsplătă pentru poziția de neutralitate, Romînia va primi „în dar” independența de la puterile apusene. De fapt singura posibilitate ca Romînia să-și dobîndească

prof. NICHITA ADANILOAIE

Independența era să participe la lupta împotriva Porții otomane. Trădarea intereselor naționale de către unii reprezentanți ai moșierimii a mers pînă acolo încît, spre a se opune războiului, aceștia au cerut ocuparea Romîniei de armatele habsburgice.

Lupta Romîniei pentru independență se încadra în lupta de eliberare națională a popoarelor din Peninsula Balcanică.

Rusia, ale cărei interese de stat urmăreau slăbirea Porții otomane, a intervenit activ în sprijinul luptei de eliberare a popoarelor din Balcani. Lupta Rusiei împotriva Imperiului turcesc a contribuit la slăbirea acestuia, la eliberarea popoarelor balcanice de sub jugul străin, implicit la cucerirea independenței de stat a Romîniei. Totodată, poporul rus nutrește o simpatie fierbinte față de năzuințele de dezrobire ale popoarelor balcanice. Înăbușirea în singe a răscocălelor din Bosnia și Herțegovina,

atrocitățile comise de ocupanții în Bulgaria au îndrîjit și mai mult opinia publică progresistă din Rusia împotriva Porții otomane. După ce Turcia a respins și ultima propunere de reforme în favoarea popoarelor balcanice, la 12 aprilie 1877 Rusia li declară război.

În virtutea convenției semnate de M. Kogălniceanu în numele țării noastre, armatele rusești au început să treacă prin Romînia spre Balcani. Imediat, armata turcă a început să bombardeze orașele romînești și să facă incursiuni pe malul sîng al Dunării. În aceste condiții, sub presiunea opiniei publice, a fost declarată starea de război între Romînia și Turcia, iar la 9 mai 1877 — în timp ce clădirea Parlamentului era înconjurată de mil de cetățeni — Adunarea deputaților a votat o moțiune prin care se la actă că „ruperea legăturilor noastre cu Poarta și independența absolută a Romîniei au primit consacrare lor oficială”. Mulțimea, care asistase la înfîșierarea acestui mărș act național, se revărsă apoi cîntînd spre centrul Capitalei.

(Continuare în pag. IV-a)

În ultimele 24 DE ORE

La ordinea zilei: îngrijirea culturilor

TE. FRUMOS (coresp. „Scînteii”). — Lucrătorii din cadrul G.A.S. Războeni, raionul Tg. Frumos, au terminat de cîteva zile semănatul celor 900 ha. cu culturi din epoca a II-a. Totodată, ei au trecut la executarea lucrărilor de îngrijire a culturilor.

Pînă ieri se prășiseră cu sapa rotativă 200 ha. cu porumb și 49 ha. cu floarea-soarelui. Tot ieri s-a terminat grăpătul și tăvălugitul celor 800 ha. cu grâu. Totodată, s-au împrăștiat îngrășăminte chimice pe o suprafață de 1100 ha. culturi păioase.

Excursii muncitorești

În fața întreprinderii „Clement Gottwald” din Capitală a staționat ieri la amiază un elegant autocar al O.N.T.-ului. Zeci de muncitori de aici, echipați, au plecat într-o excursie la Poiana Stalin. Și alți oameni ai muncii din Capitală au plecat sîmbătă după-amiază în excursii pe Valea Prahovei. Unii spre cabanele de pe platoul Bucăcelgilor, alții la Orașul Stalin. 10 autocare ale O.N.T.-ului — cu aproximativ

300 turiști bucureșteni — pleacă astăzi de dimineață spre Sîncio și Dofnata, pentru vizitarea muzeelor din localitățile respective.

Produse noi din mase plastice

Fabrica de mase plastice „București” a livrat ieri unităților comerciale noi articole gospodărești. În magazino pot fi găsite compotiere care imită cristul, strecurători, cutii de tacimuri și alte articole de uz casnic.

Concerte populare

În cursul zilei de azi, orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru” s-a deplasat în raionul Oltenița pentru a da trei concerte populare. Artiștii vor prezenta un concert în fața țărănilor muncitori din comuna Hotarele. Seara ei vor da două spectacole la Oltenița.

„Balada patriei”

Sîmbătă seara, în sala Teatrului C.C.S. din Capitală, ansamblul de cîntec și dansuri al Consiliului Central al Sindicatelor a prezentat, în premiera, „Balada patriei” un nou spectacol muzical-coregrafic.

A 15-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei

Tovarășului ANTONIN NOUOTNY prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și președintele Republicii Cehoslovace

Tovarășului VILIAM SIROKY președintele guvernului Republicii Cehoslovace

Praga

Dragi tovarăși,

Cu prilejul celui de-a 15-a aniversări a sărbătorii naționale a Republicii Cehoslovace, vă transmitem dv. și prin dv. întregul popor fratel cehoslovac un salut călduros și cele mai sincere felicitări. După eliberarea țării de către armata sovietică, clasa muncitoare cehoslovacă, sub conducerea înecrăcutului său partid comunist, a zdrobit uneltirile reacțiunii interne și a cucerit puterea politică, deschizînd astfel drum larg revoluției socialiste din Cehoslovacia.

În anii puterii populare, oamenii muncii din Cehoslovacia au obținut succese importante în dezvoltarea industriei socialiste și în transformarea socialistă a agriculturii. Crește necontenit nivelul de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Poporul romîn se bucură sincer de marile succese ale harnicului și talentatului popor cehoslovac în munca sa rodnică pentru făurirea unei vieți noi, libere și ferice.

Insufletele de țel comun — construirea socialismului — popoarele romîn și cehoslovac sînt unite prin trănicele legături de prietenie și de colaborare frățească.

Consacrindu și toate forțele construcției socialiste, Republica Populară Romînă și Republica Cehoslovacă, alături de Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, luptă pentru desîntinderea internațională, pentru realizarea dezarmării generale și totale, pentru asigurarea unei păci trănice între toate popoarele.

În această zi de mare sărbătoare a Republicii Cehoslovace prietene, vă dorim din toată inima dv., dragi tovarăși, și întregul popor cehoslovac noi victorii în munca pentru desăvîșirea construcției socialiste și pentru înflorirea patriei dv.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

CHIVU STOICA Președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

ION GHEORGHE MAURER Președinte al Adunării Naționale a Republicii Populare Romine

Salut fierbinte poporului-frate cehoslovac!

15 ani ai Cehoslovaciei democrat-populare

Anul acesta — la 9 mai — popoarele Cehoslovaciei sărbătoresc a 15-a aniversare a eliberării patriei lor de către eroica armată sovietică, a 15-a aniversare a constituirii Republicii Cehoslovace ca stat democrat-popular.

Toi în această zi, popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă sărbătoresc Ziua Victoriei forțelor pacii asupra forțelor războiului, ziua Victoriei omenirii progresiste asupra reacțiunii și fascismului.

Victoria Ununii Sovietice asupra Germaniei fasciste a demonstrat în același timp lumii întregi superioritatea orânduirii socialiste asupra celei capitaliste, a permis Cehoslovaciei și altor țări din Europa să înlăture pentru totdeauna capătul războiului și să pună bazele puternice ale construcției socialiste.

Popoarele Cehoslovaciei nu vor uita niciodată jertfele uriașe pe care le-a adus poporul sovietic în lupta pentru eliberarea patriei noastre. Lozincă „Cu Uniunea Sovietică pentru todeauna” exprimată de tovarășul Göttswald este cunoscută și îndrăgită de fiecare cetățean al republicii noastre.

În succesele pe care le-am obținut în construirea socialismului, această lozincă a căpătat un conținut nou, asigurând o colaborare strinsă pentru todeauna între Republica Cehoslovacă și Uniunea Sovietică în domeniile politice, economice și culturale.

De aceea, poporul cehoslovac se apleacă cu dragoste și recunoștință deasupra mormintelor celor care au căzut în lupta pentru libertatea lor și a noastră.

Alături de armata sovietică a luptat pe teritoriul Republicii Cehoslovace și armata română frățescă. În flancul drept al Frontului 2 ucraïnian de sub comanda marelui comandant Uniunii Sovietice, Malinovski, au luptat 16 divizii românești, un corp aerian, un regiment de tancuri și alte unități. Cot la cot cu armata sovietică, ele au parcurs peste 400 de kilometri în dispozitivul înamic, eliberând una după alta 1.722 localități din care 31 de orașe.

Împreună cu zecile de mii de ostași sovietici, și-au jertfit viața pentru eliberarea republicii noastre zeci de mii de soldați români. Așa s-a născut, în lupte grele, prietenia și frăția noastră, pecetluită de sângele vărsat în comun de bravii ostași ai armatelor sovietică, cehoslovacă și română.

Dar singele acesta nu a fost vărsat în zadar. Eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist a făcut posibilă instaurarea puterii muncitorilor și țărănilor, victoria asupra capitalismului, înlăturarea exploatarea omului de către om. Sub conducerea Partidului Comunist din Cehoslovacia, au fost descusate uriașele forțe creatoare ale poporului, a fost întărită baza economică a socialismului, s-a consolidat alianța clasei muncitoare cu țărănimia și cu intelectualitatea muncitoare, s-a întărit unitatea frățescă dintre cehi și slovaci; cetățenii de naționalitate maghiară, ucraineană și poloneză au primit drepturi egale; în felul acesta a fost înlăturată unitatea moral-politică a întregului popor.

În cel 15 ani care s-au scurs de la eliberare, economia națională s-a dezvoltat într-un ritm fără precedent. În acest sens, Cehoslovacia este un exemplu viu care demonstrează că planificarea socialistă a economiei permite și țărilor cu industrie și agricultura înaintată un ritm de dezvoltare cu mult mai rapid decât al țărilor capitaliste.

În anul 1959 producția industrială a Republicii Cehoslovace a fost de patru ori mai mare decât în anul 1937. Astfel, Cehoslovacia a atins nivelul celor mai industrializate țări din Occident, iar în ce privește producția pe cap de locuitor a anumitor produse de bază, ea a depășit chiar aceste state. Așa stau lucrurile, de pildă, în ceea ce privește extracția de cărbune, producția de fontă, oțel, ciment și altele. În ceea ce privește producția de oțel pe cap de locuitor, țara noastră a depășit Anglia, Franța, Belgia, Germania occidentală, iar în 1967 va depăși S.U.A.

Potrivit sarcinilor de reorganizare a economiei, a fost dezvoltată cu precădere industria grea. Producția mijloacelor de producție a crescut în perioada anilor 1948-1959 de 3,9 ori, cu mult mai rapid decât producția celorlalte ramuri ale industriei. Baza dezvoltării industriei a devenit construcția de mașini, al cărei volum, în aceeași perioadă, a crescut de 5,7 ori. În momentul de față, ponderea industriei constructoare de mașini în producția industrială globală este de circa 1/3 și această cota continuă să crească de la un an la altul.

KAREL BACILEK
membru în Biroul politic al C.C.
P. C. din Cehoslovacia
prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Slovacia

ză în proporție de 260 la sută, producția de acid sulfuric—240 la sută. În momentul de față, în țara noastră se construiesc o mare întreprindere pentru prelucrarea șteiului, cu o capacitate de 4,5 milioane tone, noi uzine chimice pentru prelucrarea gazului metan și a gazului din coșeril, fabrici de mase plastice etc. Marele avânt al industriei constructoare de mașini este susținut de o puternică bază metalurgică. Producția de oțel a țării a crescut de la 2,3 milioane tone în 1937, la 6,1 milioane tone în 1959, urmînd ca în 1965 să fie de 10,5 milioane tone.

Paralel cu industria grea se dezvoltă și industria bunurilor de consum, textile, a pielăriei, sticlei, asigurîndu-se totodată și dezvoltarea industriei alimentare.

Transformări revoluționare au avut loc și în agricultură. Înaintea celui de-al doilea război mondial, 70 la sută din țărani cu gospodării mici pînă la 5 ha, dețineau numai 15 la sută din suprafața agricolă în timp ce mării latifundiați, care reprezentau doar 0,5 la sută din populație, stăpîneau 40 la sută din suprafața agricolă a țării.

După eliberare, pămîntul moșierilor a fost împărțit țăranilor cu gospodării mici și mijocii, sau a fost transformat în gospodării de stat. Acum zece ani au început să ia ființă cooperativele agricole unice, a fost înfrîntă împotriviarea chiburilor, astfel că astăzi sectorul socialist, adică cooperativele agricole unice și gospodăriile de stat, deține 85 la sută din suprafața totală agricolă, iar pentru acest an se prevede terminarea, în esență, a procesului de colectivizare.

În prezent lucrează în agricultură aproape de 20 de ori mai multe tractoare decît înaintea celui de-al doilea război mondial.

Un foarte important lucru a fost faptul că în perioada marilor schimbări calitative petrecute în procesul colectivizării, producția agricolă a crescut neîntrerupt. Volumul ei a fost în 1959 cu 1/3 mai mare decît în anul 1948. Producția marfă din sectorul agricol a crescut în această perioadă cu aproape 66 la sută. În producția vegetală au fost înregistrate rezultate de seamă, în special la cereale, unde producția la hectar este cu 30 la sută mai mare decît înainte de război. În ce privește produsele animale, s-a obținut o creștere importantă a producției de carne de porc, și anume de peste două ori.

Cu toate aceste succese, noi nu putem fi încă mulțumiți de rezultatele obținute în agricultură și a ceea ce am cu seamă pentru faptul că în condițiile existenței unei industrie puternice și a unei suprafețe agricole relativ reduse (0,54 hectare la un locuitor), dispunem încă de mari posibilități pentru sporirea fertilității solului. Dispunem de toate posibilitățile pentru a obține și în agricultură o dezvoltare a producției ca și în industrie și a ceea ce prin extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, prin construirea unui sistem puternic de irigații și prin dezvoltarea producției animale pe baza sporirii producției vegetale și mai cu seamă prin extinderea bazei furajere.

Dezvoltarea puternică a producției industriale și agricole se sprijină în primul rînd pe creșterea neîntreruptă a productivității muncii. Productivitatea muncii a crescut în toate ramurile de producție. În perioada anilor 1948-1959 productivitatea muncii în industrie și construcții a crescut de circa 2,5 ori, iar în agricultură de 2 ori. La creșterea productivității muncii a contribuit în primul rînd tehnica modernă și ridicarea calificării oamenilor muncii. Între anii 1948-1959 venitul național a crescut de 2,3 ori.

În deplină armonie cu dezvoltarea producției materiale înfloresc și cultura socialistă. Învățămîntul obligatoriu va fi extins în anul 1961 de la 8 ani la 9 ani. Numărul studenților în instituțiile superioare a crescut față de anul 1937 cu 193 la sută, iar numărul elevilor în școlile profesionale — cu 179 la sută. În momentul de față se introduce învățămîntul profesional obligatoriu și pentru tineretul muncitor din agricultură.

Un puternic avînt cunoaște literatura, arta plastică, muzica și cinematografia. Numărul teatrelor profesioniste permanente a crescut de la 52 la 78, iar rețeaua cinematografică numără astăzi 3.531 de săli, față de 1838 înainte de război.

În anii puterii populare a crescut necontenit nivelul de trai al populației. În urma reducerilor de prețuri efectuate începînd din anul 1953 și pînă azi, oamenii muncii au realizat economii de peste 19,3 miliarde coroane, care, socotite pe cap de locuitor, însumează aproape 1.430 de coroane anual. În martie 1959 cheltuielile unei familii muncitorești erau cu 20,3 la sută mai reduse decît în iunie 1953. În același timp, consumul personal al populației a crescut în anul 1960 de aproape două ori în comparație cu anul 1948. În ce privește sortimentul articolelor de consum s-au produs importante schimbări calitative. În ultimii ani crește în

permanență ponderea mărfurilor industriale și mai cu seamă a produselor de uz îndelungat. Anul acesta la 1.000 de familii revin: 213 televizoare, 120 frigider, 551 mașini de spălat rufe etc. În ultima vreme a fost îmbunătățită calitativ aprovizionarea oamenilor muncii.

Se rezolvă cu succes și problema locuințelor pentru oamenii muncii. Începînd din anul 1948 și pînă la sfîrșitul anului în curs vor fi terminate 600.000 noi locuințe confortabile, cifră care reprezintă circa 15 la sută din fondul total de locuințe pe întreaga țară. Între anii 1961-1965 vor fi construite alte 480.000 de locuințe, iar pînă în anul 1970 problema locuințelor va fi rezolvată.

Îmbunătățiri considerabile au fost realizate în domeniul sănătății publice. Numărul de paturi în spitale și sanatorii a crescut de la 9,9 la mie de locuitori în anul 1948, la 12,1 în anul 1958. Numărul de locuitori la un medic a scăzut în aceeași perioadă de la 1.158 la 616, Cehoslovacia ocupînd în felul acesta un loc de frunte printre statele cele mai înaintate.

Planificarea socialistă și ritmul accelerat de dezvoltare a economiei au permis Republicii Cehoslovace să rezolve cu succes și problema dezvoltării economice și culturale a regiunilor slab dezvoltate și în primul rînd a Slovaciei.

În anii puterii populare Slovacia s-a transformat dintr-o regiune agricolă înapoiată într-o regiune înaintată, cu o industrie modernă. Volumul producției industriale a Slovaciei a crescut în anul 1959 de aproape 9 ori comparativ cu anul 1937, începînd din anul 1945, au fost date în folosință pe teritoriul Slovaciei 218 întreprinderi industriale noi și alte 145 au fost reconstituite.

Pentru dezvoltarea economiei noastre, o însemnată deosebire o are colaborarea economică cu țările lagărului socialist și în primul rînd cu Uniunea Sovietică. În ultimul rînd cu Uniunea Sovietică exterior a crescut în general de 4,5 ori. Un rol important în schimbul de mărfuri îl ocupă în primul rînd importul din Uniunea Sovietică, care constituie un ajutor neprețuit pentru dezvoltarea industriei cehoslovace. Ajutorul tehnic multilateral în toate domeniile și colaborarea pe tărîm științific cu Uniunea Sovietică permit industriei cehoslovace să producă mașinile cele mai perfecționate. Fără această colaborare nu ar fi posibil un asemenea ritm de dezvoltare a economiei cehoslovace. Nu mai puțin însemnată este colaborarea economică cu țării noastre cu celelalte țări ale lagărului socialist.

De o mare însemnată pentru dezvoltarea viitoare a economiei cehoslovace este de asemenea schimbul de mărfuri și colaborarea frățescă cu Republica Populară Romînă.

Sărbătorind cea de-a 15-a aniversare a eliberării patriei lor, oamenii muncii din Cehoslovacia sînt pe deplin conștienți de faptul că marile succese obținute în construirea socialismului au fost posibile numai datorită eforturilor unite ale întregului popor sub conducerea partidului comunist marxist-leninist.

Sub conducerea partidului comunist a fost lichidată pentru todeauna în țara noastră exploatarea omului de către om, au fost construite bazele socialismului și, prin desăvîșirea construcției socialiste, pămîntul într-o nouă etapă, etapa construirii societății socialiste înaintate, în care vor fi puse bazele pentru trecerea la societatea comunistă.

Proiectul noului constituții, socialiste, a Republicii Cehoslovace, constituie în momentul de față obiectul unei largi discuții publice, iar după adoptarea ei de către Conferința națională a Partidului, noua constituție va fi supusă spre aprobare Adunării Naționale nou alese.

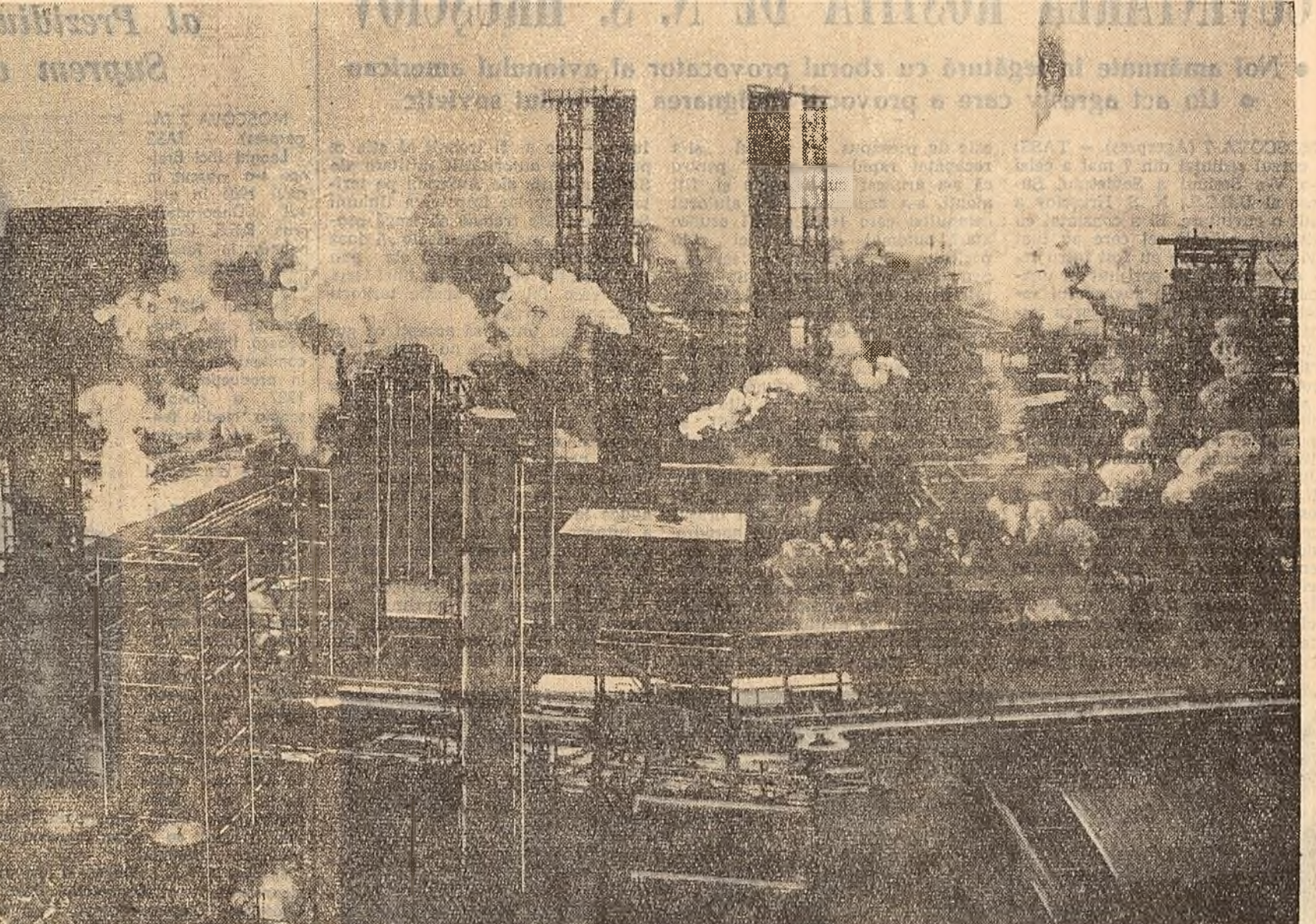
În felul acesta sînt înlăturată năzuințele de decenii ale clasei muncitoare care pune bazele viitorului minunat al poporului nostru.

„Aniversarea eliberării patriei noastre s-a întîmplat cu trenuri de captivitate, schele ca și cuptoare în funcțiune.

„Nu!, oțelarii de la Kladno, imi spune Josef Sebek, nu mai distingem șarja de oțel de aceea... de beton. În jurul nostru se construiesc de zor. Vezi colo, în vecini se află laminorul nr. 1 semi-automat. Hitleristii au început să-l construiască în 1944 dar s-a terminat decît în 1945 după izgonirea lor. În 1944 sabotom. Din 1945 lucrăm pentru noi.

„Josef Sebek este turnător la cuptoarul nr. 6. Un omănuț care pare o sune pe nume multe. Dar cuptoarul nr. 6 este decorat cu Ordinul Republicii. Și nu-i un lucru prea obișnuit.

„O fi săvîrșit vreun act de eroism?

Vedere de ansamblu a uzinelor metalurgice de la Záluží, lângă Most.

TELEGRAMĂ

Tovarășului UACLAU DAVID
ministru Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace

Stimate tovarășe ministru,

Vă felicităm călduros cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a marilor sărbători naționale a poporului cehoslovac și vă urez din inimă succese tot mai mari în desăvîșirea construcției socialismului în patria dv. și în activitatea pe care o desăvîșurați pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare frățescă între țările noastre, pentru triumful unei păci trănice între popoare.

AVRAM BUNAȘIU
ministru Afacerilor Externe al Republicii Populare Romine

Vernisajul expoziției „15 ani de la eliberarea Cehoslovaciei”

În sala Bibliotecii centrale universitare a avut loc simbatică la amiază vernisajul expoziției „15 ani de la eliberarea Cehoslovaciei”, organizată de Institutul romin pentru relațiile culturale și științifice.

La festivitate au participat reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii, Ministerului Afacerilor Externe, Institutului romin pentru relațiile culturale cu străinătatea, Uniunii artiștilor plastici, oameni de artă și cultură.

Au fost de față Ivan Rohal-Ilkiv, ambasadorul R. Cehoslovace la București, membri ai ambasadei și alți membri ai corpului diplomatic.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de Virgil Manoliu, secretar general al Institutului romin pentru relațiile culturale și științifice.

Asistența a vizitat apoi expoziția care, prin panouri cu fotografii și grafice, redă aspecte din multiple transformări petrecute în țara prietenă în cei 15 ani de viață liberă.

(Agerpres)

Adunări consacrate aniversării eliberării Cehoslovaciei

LA BICAZ

În sala clubului central din Biczaz a avut loc simbatică după-amiază o adunare consacrată celei de-a 15-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist.

Au luat parte reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, ai organizațiilor de masă și obștești, numeroși constructori fruntași, specialiști cehi care contribuie la înlăturarea hidrocentralei „V. I. Lenin”. Au fost de față membri ai ambasadei R. Cehoslovace la București.

LA CHISCANI

Implinirea a 15 ani de la eliberarea Cehoslovaciei de sub jugul fascist a fost sărbătorită și la șantierul combinatului de la Chiscani. Alături de constructorii și montorii romini, au participat la festivitate muncitorii și tehnicienii cehi, germani, polonezi care lucrează la ridicarea acestei importante construcții industriale.

Tov. Neagu Ciocan, președintele Consiliului sindical local al raionului Brăila, a felicitat muncitorii cehoslovaci de pe acest șantier și, prin

el, întregul popor cehoslovac cu prilejul sărbătorii lor naționale și le-a urat noi succese în muncă. Constructorii cehi au fost salutați de Heinz Struwing din partea reprezentanței comerciale a R. D. Germane la București.

În numele muncitorilor și tehnicienilor cehoslovaci, tehnicianul Josef Cerny a mulțumit pentru felicitări și a vorbit apoi despre succesele obținute de poporul frate cehoslovac în construirea socialismului.

(Agerpres)

De la corespondentul nostru la Praga

FILE DE CARNET

Modestie

Oțelăria cea nouă este încă un șantier. O hală uriașă în care se îngrămădesc materiale de construcție, schele ca și cuptoare în funcțiune.

„Nu!, oțelarii de la Kladno, imi spune Josef Sebek, nu mai distingem șarja de oțel de aceea... de beton. În jurul nostru se construiesc de zor. Vezi colo, în vecini se află laminorul nr. 1 semi-automat. Hitleristii au început să-l construiască în 1944 dar s-a terminat decît în 1945 după izgonirea lor. În 1944 sabotom. Din 1945 lucrăm pentru noi.

Josef Sebek este turnător la cuptoarul nr. 6. Un omănuț care pare o sune pe nume multe. Dar cuptoarul nr. 6 este decorat cu Ordinul Republicii. Și nu-i un lucru prea obișnuit.

O fi săvîrșit vreun act de eroism?

Oțelăria cea nouă

Josef Sebek se uită spre cuptor cu un fel de dragoste părintească.

„Mai mult decît atât. Are o capacitate de 30 de tone la o șarjă și ar trebui să dea 3 pînă la cel mult 4 șarje pe zi. Ieri am realizat însă 4 șarje, de câte 40 de tone. Asta înseamnă — nu-i așa? — un adevărat act de eroism. Mai cu seamă că într-un schimb se află trei bărbați și două femei.

Josef Sebek e modest. S-a ferit să-mi spună că oamenii sînt oțelăria lor. Se datorază realizării cuptoarul nr. 6. Dar am înțeles din vorbele lui stăpînite că atunci cînd șarja înscendată își știe din gura încinsă a cuptoarului, oțelării de la Kladno își simt decorația pe piept.

Cel din Prerov sînt meșteri și mașinilor agricole, al fabricilor de conserve, de brînzeturii sau de malt. Și totuși de aici a pornit chemarea la întrecere: „Aniversarea eliberării patriei noastre s-a întîmplat cu trenuri de captivitate, schele ca și cuptoare în funcțiune.

„Asta e a început în 1958, ne informează tov. Zocék, și am obținut rezultate foarte bune. Dar să vezi cum vor arăta anul acesta ștuleții noștri și boabele lor lapte-ceauă. Vor fi o min-

dreț!

După socotelile noastre, anul viitor vom hrăni vitele cu porumb siloz pînă către jumătatea lui iunie.

Am aflat că în 1960, în Republica Cehoslovacă se vor semăna în culturi așezate în pătrat 230.000 hectare porumb siloz. Chiar și acolo unde pînă acum era tototăzpințitoarea sfecla de zahăr.

„Și va fi mai mare belșugul de carne, de lapte, de brînzeturii — imi spune brigadierul Zocék, mîngîind ogorul cu o privire caldă și învîltoare.

Fusese un cer de plumb, încă din zilele noastre. Acum norii neri se năpusteau asupra helicopteroarei. Era ca un fluviu uriaș care a rupt zăvoazurile și s-a revărsat învolburat fără stavilă. În asemenea împrejurări navele vîzduhului rămîn imobilizate pe aeroporturi. Dar helicopteroarul avîntat în dimineața aceea în mijlocul vitlorii de nepătruns avea o încărcătură prețioasă. Și trebuia să ajungă fără întîrziere la Praga.

Oare cită vreme să fi trecut de cînd au rămas în urmă coșurile marilor uzine din Ostrava? Minutule au căpătat dimensiunile oraelor, iar orele au proporții de săplămîni.

Arareori torontele fumegînde se sparg în rafalele furtunii și sînt alinați zărește într-o fulgerare de o clipă, pădurea cenușie călătorită pe spinarea unor coline sau creștetul pleșii al vrenei, stînci albe de yeacuri. Simte că din cauza furtunii a răzăcit drumul. Și totuși trebuie să ajungă cit mai grabnic la Praga, cu prețioasa lui încărcătură.

„A aterizat întîi undeva, pe un platou, nici el nu știe unde, apoi în apropiere de Cesky Brad. Acum știe ce are de făcut. Cu o încordare supremă a străpuns vîzduhul pînă cînd a deslușit profilurile Praگی. A scrutat ceia difuză și a recunoscut căldura cîntăci de chirurgie plastică a profesorului doctor F. Burian. După două minute a aterizat în parcul Riger, de unde o ambulanță a clinicii a luat în primire prețioasa încărcătură: un

muncitor din Ostrava care suferise o arsură gravă pe obraz și pe gît.

„Omul era salvat, încărcătura lui prețioasă...”

— Ce va dat regimul de democrație populară?

Ilona Borska n-a stat pe gînduri nici o clipă.

— Ca să răspund la această întrebare — a spus ea — mi-ar trebui o carte de citeva sute de pagini. Un tom gros sau un singur cuvînt: viața.

Cînd au bubuit pentru ultima oară tunurile războiului avea 16 ani. Școlile superioare cehoslovace mai erau închise de noaptea. Dacă ar mai fi durat războiul n-ar fi avut posibilitatea de a studia.

Cînd și-a luat diploma nu a fost nevoită să aștepte ore întregi în fața biroului de plasare a brațelor de muncă. Era în 1948 și se deschidea porțile în calea femeilor din Republica Cehoslovacă.

— V-ati angajat undeva?

— Nu, am plecat laolaltă cu alți tineri, să construim calea ferată din regiunea deluroasă Stávnicka, în Slovacia. Eram cu toții 30.000 de tineri. Ne-am angajat... la stat. Adică ne-am angajat să construim noi înșine viitorul.

— Și totuși, școala v-a ajutat să... Ilona Borska taie fraza cu un gest scurt.

— Școala, dar mai cu seamă viața. În 1949 — mîrturisise ea cu modestie — la un concurs literar al tineretului, am cîștigat premiul I. Pînă atunci, poezia a fost pentru mine o pasiune secretă.

Viața, viața cea nouă l-a dat orip. Și a ieșit la lumină.

— Am publicat, apoi Uniunea Scriitorilor a început să se intereseze de mine și... astăzi am trei copii — două fetițe și un băiat.

— Nu văd legătura între Uniunea Scriitorilor și cei trei copii. Ilona Borska rîde amuzată.

— Acolo l-am cunoscut pe soțul meu, care este scriitor. Dacă mă obligă să-o spun, mai am niște „copii” i două volume de versuri și citeva sute de reportaje publicate.

De la calea ferată a tineretului pînă la sediul scriitorilor din Nragrdn Trida, drumul n-a fost lung. Căm atît cit i trebuie unui tînăr, în socialism, să parcurgă distanța dintre vis și realitate.

HORIA LIMAN

Primăvara...

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat lucrările

CUVÎNTAREA ROSTITĂ DE N. S. HRUȘCIOV

• Noi amănunte în legătură cu zborul provocator al avionului american
• Un act agresiv care a provocat indignarea poporului sovietic

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS: În cursul ședinței din 7 mai a celui de-a V-a Sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. S. Hrușcirov a rostit o cuvîntare. El a constatat cu satisfacție că toți cei care au luat cuvîntul la sesiune au fost întru totul de acord și au sprijinit în unanimitate propunerile guvernului sovietic cu privire la desființarea impozitelor percepute de muncitorii și funcționarii și cu privire la desăvîrșirea în anul 1960 a trecerii tuturor muncitorilor și funcționarilor la ziua de muncă redusă. În cuvîntările lor, a spus N. S. Hrușcirov, deputații au aprobat în unanimitate politica internă și externă a guvernului sovietic.

N. S. Hrușcirov a subliniat în mod deosebit necesitatea creării unei puternice industrie de construcții în vederea îndeplinirii cu succes a programului lucrărilor de construcție prevăzute în planul septenal.

În continuare N. S. Hrușcirov a declarat că actul agresiv săvîrșit de aviația americană împotriva Uniunii Sovietice a provocat indignarea

este de presupus că pilotul „și-a recăpătat rapid cunoștința” pentru că s-a aruncat cu parașuta și, fiind atenți, s-a aruncat nu cu ajutorul catapultelor care trebuie săl arunce afară automat pe pilot, ci prin portiera superioară care servește pentru intrarea în avion. Se naște întrebarea de ce a făcut el aceasta cînd există un dispozitiv pentru catapultare rapidă?

Probabil că a făcut aceasta, deoarece în avion se afla material exploziv care urma să arunce în aer avionul după catapultarea pilotului. Pilotul știa aceasta și probabil se temea că va fi ucis de explozie. Și-a dat seama!

Potrivit depozițiilor spionului Powers, a spus N. S. Hrușcirov, la 27 aprilie acesta a zburat din orașul turcesc Adana în Pakistan pe aerodromul Peșavar. La 1 mai, de pe teritoriul Pakistanului, de pe aerodromul Peșavar — și nu de pe aerodromul turcesc din apropierea orașului Adana, cum se arată în versiunea Departamentului de Stat al S.U.A. — pilotul Powers a decolat, avînd mi-

lucru — ele ar fi trebuit să știe ce pun la cale autoritățile militare ale Statelor Unite ale Americii pe teritoriul țărilor lor împotriva Uniunii Sovietice. Ele trebuie să tragă concluzii și să vadă unde poate să ducă o asemenea situație, cînd ele pun la dispoziție teritoriile lor unei țări, care folosește aceste teritorii în scopuri agresive.

Es-e greu totuși să accepți că guvernele acestor țări nu știu în ce scop pun la dispoziția Statelor Unite teritoriile lor pentru crearea de baze ale forțelor aeriene militare.

N. S. Hrușcirov a declarat că el vorbește amănunțit despre toate acestea pentru a infirma născocirile destul de stîngace ale Departamentului de Stat al S.U.A. și pentru a aduce la cunoștința opiniei publice a tuturor țărilor, inclusiv a S.U.A., datele faptice precise despre acțiunile agresive săvîrșite de Statele Unite împotriva Uniunii Sovietice.

N. S. Hrușcirov și-a exprimat părerea că este utilă o conferință de presă specială la care să fie arătate toate mijloacele cu care a fost e-

Leonid Brejnev ales președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS: Leonid Ilici Brejnev s-a născut în anul 1906 în orașul Dneprodzerjinsk, R.S.S. Ucraineană, în familia unui muncitor metalurgist.

În anul 1921 a început să muncească. Învăța comitent cu munca în producție și în 1927 absolvise școala medie tehnică de cadastru și de imbutățiri funciare din orașul Kursk.

Între anii 1927 și 1930 L. I. Brejnev a lucrat în Ural ca specialist în lucrări de cadastru, ca șef al unei secții agricole rionale, ca vicepreședinte de comitet executiv rional, ca locșeful al șefului unei direcții agricole regionale.

În anul 1931 L. I. Brejnev s-a înscris la Institutul metalurgic din Dneprodzerjinsk. După terminarea Institutului a lucrat ca inginer la uzina metalurgică „Dzerjinski”.

În mai 1937 L. I. Brejnev a fost ales vicepreședinte al Comitetului Executiv Orașesc Dneprodzerjinsk. El a deținut apoi funcția de șef de secție în cadrul Comitetului Regional de partid Dneprodzerjinsk, iar în 1939 a fost ales secretar al Comitetului Regional Dneprodzerjinsk al P.C. din Ucraina, unde a lucrat pînă la începerea Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

În anul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, L. I. Brejnev a făcut parte din armata operativă îndeplinind munci politice de răspundere: șef adjunct al Direcției politice a frontului de sud, șef al unei secții politice a armatei, șef al Direcției politice a frontului 4 ucrainean.

În 1946, L. I. Brejnev a fost ales prim-secretar al comitetului regional Zaporozje al P.C. din Ucraina, în noi-

embrie 1947 — prim-secretar al comitetului regional Dneprodzerjinsk al P.C. din Ucraina, iar în iulie 1950, prim-secretar al C.C. al P.C. din R. S. S. Moldovenească.

La cel de-al XIX-lea Congres al P.C.U.S., L. I. Brejnev a fost ales membru al C.C. al P.C.U.S., iar la o plenară a C.C. al P.C.U.S. — membru supleant al Prezidiului și secretar al C.C. al P.C.U.S.

Din februarie 1954 pînă în martie 1956 a lucrat ca al doilea secretar și apoi ca prim-secretar al C.C. al P.C. din Kazahstan.

La cel de-al XX-lea Congres al P.C.U.S., L. I. Brejnev a fost ales membru al C.C. al P.C.U.S., membru supleant al Prezidiului și secretar al C.C. al P.C.U.S. Din iunie 1957 este membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S.

L. I. Brejnev a fost deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. al celei de-a 3-a, a 4-a și a 5-a legislaturi.

și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul”.

N. S. Hrușcirov a declarat că Comitetul Central al P.C.U.S. propune pentru funcția de președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. pe Leonid Brejnev. Șeful guvernului U.R.S.S. a dat citire următorului proiect de hotărîre al Sovietului Suprem al U.R.S.S.: „Leonid Brejnev să fie ales președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.”

N. S. Hrușcirov a caracterizat pe L. Brejnev ca un eminent fruntaș al vieții publice. L. Brejnev este membru al Prezidiului Comitetului Central al P.C.U.S., este deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S. timp de trei legislaturi. Comitetul Central al P.C.U.S., a spus N. S. Hrușcirov, este convins că Leonid Brejnev este un candidat demn pentru funcția de președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. a satisfăcut cererea lui Kliment Vorosilov și l-a eliberat din funcția de președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. A fost aprobat decretul cu privire la conferirea titlului de Erou al Muncii Socialiste cu Ordinul Lenin și Medalia de Aur „Secera și Ciocanul” lui Kliment Vorosilov.

Sesiunea a adoptat hotărîrea de a alege pe Leonid Brejnev în funcția de președinte al prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Rostind o scurtă cuvîntare, Leonid Brejnev a mulțumit deputaților pentru încrederea ce i s-a acordat.

Cu această Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și-a încheiat lucrările.

Hotărîri adoptate în cadrul Sesiunii

MOSCOVA 7 (Agerpres). TASS: În ședința din dimineața zilei de 7 mai a Sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. au luat sfîrșit discuțiile pe marginea celui de-al doilea punct al ordinii de zi — cu privire la măsurile pentru desăvîrșirea trecerii în anul 1960 a tuturor muncitorilor și funcționarilor la ziua de muncă redusă. La discuții au luat cuvîntul 9 deputați.

Deputații au trecut apoi la aprobarea decretelor Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., cărora le-a dat citire Mihail Gheorghadze, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La 7 mai în cadrul ședinței comune a Camerelor, Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. a aprobat legile cu privire la desființarea impozitelor percepute de muncitorii și funcționarii și cu privire la desăvîrșirea trecerii în anul 1960 a tuturor muncitorilor și funcționarilor la ziua de muncă redusă de 7 și 6 ore.

Sovietul Suprem a aprobat de asemenea hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la mărirea etalonului rublei de zece ori începînd de la 1 ianuarie 1961 și punerea în circulație a unor bani noi.

În legătură cu desăvîrșirea trecerii în anul 1960 a tuturor muncitorilor și funcționarilor la ziua de muncă de 6 și 7 ore, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat la 7 mai legea cu privire la modificarea articolului 119 din Constituția U.R.S.S. care stabilește dreptul cetățenilor

sovietici la odihnă. În prezent acest articol este formulat în felul următor:

„Dreptul la odihnă se asigură prin stabilirea pentru muncitorii și funcționarii a zilei de muncă de 7 ore și prin reducerea zilei de muncă pînă la 6 ore pentru o serie de profesioniști și condiții grele de muncă și pînă la 4 ore în secțiile cu condiții de muncă deosebit de grele, prin stabilirea de concedii anuale pentru muncitorii și funcționarii cu menținerea salariului, prin punerea la dispoziția oamenilor muncii a unei largi rețele de sanatorii, case de odihnă, cluburi pentru deservirea acestora”.

În ședința sa de închidere Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. a adoptat în unanimitate o hotărîre prin care aprobă activitatea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. atît în domeniul politicii externe, cit și în domeniul politicii interne.

Sesiunea l-a ales pe K. E. Vorosilov membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS: După cum a comunicat N. S. Hrușcirov în cuvîntarea de încheiere rostită la Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., marșalul principal al artileriei, Nedelin, a fost numit comandant șef al trupelor de rachete ale armatei sovietice.

N. S. Hrușcirov a declarat că marșalul Nedelin s-a distins în anii celui de-al doilea război mondial ca excepțional artilerist.

TELEGRAMIE EXTERNE

La 30 iunie N. S. Hrușcirov va vizita Austria

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS: N. S. Hrușcirov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., va vizita Austria la 30 iunie.

Anterior se anunțase că, răspunzînd invitației lui Julius Raab, cancelarul federal al Austriei, și a lui Bruno Pit-

Militarii sovietici decorați pentru îndeplinirea cu succes a misiunii primite

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS: La 7 mai, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat cu ordine și medali un grup de militari „pentru îndeplinirea cu succes a misiunii militare încredințate de guvernul sovietic privind apărarea inviolabilității Uniunii Sovietice și dobîndirea avionului care a violat teritoriul U.R.S.S. la 1 mai a.c. în scopuri dușmănoase”.

Au fost decorați cu ordinul Steagul Roșu locotenentul-major Serghei Safronov, căpitanul Nikolai Seludko și maiorul Mihail Voronov. Patru ofițeri au fost decorați cu ordinul Steaua Roșie, iar 14 ofițeri, sergenți și ostași au fost decorați cu medaliile „Pentru eroism” și „Pentru merite militare”.

I. NEHRU: Un incident regretabil

DELHI 7 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, la 7 mai primul ministru al Indiei, Nehru, a declarat că incidentul cu avionul american care a încălcat frontiera de stat a U.R.S.S. este regretabil.

Nehru a subliniat că asemenea incidente nu pot contribui în nici un caz la îmbunătățirea conjuncturii internaționale în ajunul conferinței la nivel înalt.

CYRUS EATON: O măsură provocatoare

WASHINGTON 7 (Agerpres). — După cum relatează agenția France Presse, consuculul industriei americane Cyrus Eaton, laureat al premiului Internațional Lenin pentru întărirea păcii între popoare, a declarat la 7 mai că zborul avionului american deasupra teritoriului Uniunii Sovietice constituie o provocare a cărei vină revine Statelor

Unite. Într-un interviu publicat de ziarul „Louisville Courier Journal” Eaton a declarat: „Deplîng faptul că avionul a fost doborât, dar consider că este vorba în mare măsură de o provocare. Zborurile avioanelor americane în apropierea frontierelor sovietice sînt o politică greșită”.

Declarații ale Casei Albe

WASHINGTON 7 (Agerpres). — La 7 mai, James Hagerty, șeful serviciului de presă al Casei Albe, a declarat că președintele Eisenhower a studiat împreună cu el declarațiile făcute de N. S. Hrușcirov la Sesiunea Sovietului Suprem în legătură cu pilotul american Francis Powers doborît deasupra teritoriului sovietic, dar nu vor face comentarii asupra acestui caz.

WASHINGTON 7 (Agerpres). — La 7 mai la Gettysburg, unde se găsește în prezent președintele Eisenhower, James Hagerty, șeful biroului de presă al Casei Albe, a anunțat în numele președintelui S.U.A. că Statele Unite vor efectua, poate pe la sfîrșitul anului, noi experiențe nucleare subterane.

Colaborarea romino-indiană pe șantierul de la Gauhati

DELHI 7 (Agerpres). — K. D. Malaviya, ministrul Minelor și Petrolului al Indiei, a vizitat șantierul de la Gauhati (statul Assam) unde se instalează o rafinărie livrată de India de R.P. Romînă în cadrul acordului comercial romino-indian. Construcția rafinării se face cu ajutorul specialiștilor și tehnicienilor romîni.

oazia vizitării șantierului rafinării, K. D. Malaviya a felicitat pe tehnicienii romîni și indienți pentru progresul realizat în lucrările de construcție și le-a urat succes în muncă. K. D. Malaviya a arătat că poporul indian apreciază foarte mult ajutorul prietenesc acordat Indiei de Republica Populară Romînă în dezvoltarea industriei petroliere.

Ziua independenței

(Urmare din pag. 1-a)

Independența proclamată la 9 mai trebuia cinstită și apărată pe cîmpul de luptă. Ziarele vremii vorbesc despre dorința arzătoare a ostașilor romîni de a începe mai degrabă lupta pentru neastînire, în ciuda pasivității cercurilor dominante. Soldații regimentului 16 Dobroanți „au ieșit pe străzi și au cerut să treacă Dunărea... cu mare greutate ofițerii i-au oprit” — ne relatează un document. Veneau foarte mulți să se înroleze ca voluntari pentru a lupta pe front. În taberele de pe malul Dunării, cînd s-a aflat în sfîrșit că se va trece fluviul — povestește un martor ocular — entuziasmul era la culme, se juca bruci, bătăta și căzaceasca. La cîteva luni după proclamarea independenței, armata noastră operativă a trecut Dunărea ocupînd poziții de luptă în apropierea Plevnei, alături de trupele rusești.

În acest război, dus împotriva dușmanului comun s-a întîrît prietenia între popoarele romîn, rus și bulgar.

După terminarea campaniei „țărânilor” foștii dobroanți — care s-au întors pe la vremele lor, își găsira gospodăriile ruinate din cauza războiului. Coaliția burgheză-mosierăască a răspuns prin noi măsuri de teroare năzuite de pămînt, libertate și progres social a maselor. Războaiele țărănești din 1888 și 1907 au fost înăbușite în singe.

Independența de stat a Romîniei, cucerită cu prețuri atît de jefite, a fost trădată de clasele dominante și de monarhia Hohenzollernilor. Coaliția burgheză-mosierăască și monarhia au bătătorit năzuitele pentru care a luptat poporul în războiul din 1877 și au patronat înlocuirea jugului otoman cu jugul capitalului a-pusean. În fruntea întregului popor, în lupta acestuia, împotriva exploatarei și asupririi, s-a ridicat clasa muncitoare, sub conducerea partidului comunist.

Numai în urma Insurecției armate de la 23 August 1944 și a victoriei Uniunii Sovietice asupra fascismului, numai în urma luptei maselor populare sub conducerea partidului comunist pentru instaurarea regimului democrat-popular, și-a putut cuceri poporul romîn adevărata independență națională. Singele vărsat de vitejii ostași sovietici și romîni pentru eliberarea pămîntului patriei noastre a cimentat pe vecei frăție armee sovieto-romînă, expresie a prieteniei și alianței de nezdruclinat dintre poporul romîn și poporul sovietic.

Devenind pentru prima oară stăpîn pe soarta sa, poporul țării noastre își consacră toate forțele construirii vieții noi, socialiste. Oamenii muncii din R. P. Romînă, apără ca lumina ochilor independența națională, rod a sute și sute de ani de luptă eroică, plină de sacrificii; ei sînt conștienți de faptul că alianța și colaborarea frățoasă cu țările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică este cheazășia consolidării continue a independenței naționale și a construcției victorioase a socialismului. Strîns unit în jurul partidului și guvernului, înapînind cu entuziasm politica leninistă a partidului, conducătorul său încercat, poporul romîn dă astăzi viață visului a zece generații de luptători pentru înflorirea patriei.

N. S. Hrușcirov vorbind la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

justificată a deputaților și a întregului popor sovietic. Versiunile oficiale care au fost puse în circulație de persoane oficiale americane în legătură cu avionul american doborît la 1 mai deasupra teritoriului sovietic, a spus el, constituie o născocire de la un capăt la altul.

Autorii acestor versiuni, a spus N. S. Hrușcirov, presupun că de vreme ce avionul este doborît, probabil că și pilotul a pierit. Astfel, nu va putea fi întrebuit nimeni cum s-au petrecut lucrurile în realitate, nu se va putea verifica ce fel de avion a fost și ce fel de aparatul a fost utilat.

În primul rînd doresc să anunț că pilotul avionului american doborît este viu și sănătos. El se află în prezent la Moscova. Au fost aduși aici și sfîrșimăturile acestui avion împreună cu aparatul respectivă descoperită în cursul cercetărilor.

Numele pilotului este Francis Gary Powers, în vîrstă de 30 de ani. El a declarat că este căpitan în forțele aeriene militare ale S.U.A. unde a servit pînă în anul 1956, adică pînă la data cînd a trecut în serviciul Direcției Centrale de Investigatii (Serviciul de spionaj american — n. r.).

N. S. Hrușcirov a subliniat că după cum a declarat aviatorul american, acesta nu a avut nici un fel de ameliții, nici aparatul cu oxigen. El a zburat potrivit itinerariului care i-a fost indicat, îndeplinind întru totul ordinele șefilor săi, a conectat și deconectat deasupra obiectivelor indicate aparatele pentru culegerea de date de spionaj cu privire la obiectivele militare și industriale ale Uniunii Sovietice.

O comisie competentă de experți, a declarat N. S. Hrușcirov, a examinat avionul doborît și a stabilit că acest avion ce poate zbura la mari înălțimi, de tip „Lockhead-U 2”, a fost pregătît special pentru spionaj aerian. El a avut misiunea să traverseze întregul teritoriu al Uniunii Sovietice din regiunea Pamirului pînă la peninsula Kola în scopul spionării obiectivelor militare și industriale ale Uniunii Sovietice prin fotografiiere.

Șeful guvernului sovietic a arătat deputaților o parte din fotografiile pe care pot fi văzute aerodromurile militare, depozite de benzină, întreprinderi industriale — probe materiale încontestabile ale activității de spionaj a avionului american care, după cum a declarat N. S. Hrușcirov, a fost doborît în regiunea Sverdlovsk.

N. S. Hrușcirov a arătat în continuare că avionul american care a pătuns în spațiul aerian al Uniunii Sovietice a parcurs deasupra teritoriului sovietic peste 2.000 de kilometri și a rămas în aer în total aproximativ patru ore. În tot acest răstimp avionul a fost sub urmărire, iar cînd s-a primit ordinul, el a fost doborît.

Cînd bateria noastră de rachete anti-aeriene a interceptat și a doborît avionul, a spus N. S. Hrușcirov,

șiunea ca — potrivit itinerariului indicat pe harta lui — să zboare deasupra Mării Aral, Sverdlovsk și alte puncte, să iasă spre Arhangelsk și Murmansk și apoi să aterizeze pe aerodromul norvegian Bud.

N. S. Hrușcirov a comunicat, de asemenea, că în avion se afla o mașină infernală. Pentru a ascunde urmele crimei, pilotului i s-a spus că el nu trebuie să cadă viu în mîinile autorităților sovietice. În acest scop i s-a dat un ac special. El trebuia să se întepce cu acest ac o otrăvă care i-ar fi provocat moartea instantanee.

Dar tot ce e viu vrea să trăiască și cînd avionul a fost doborît, pilotul s-a aruncat cu parașuta. Cînd a ajuns pe pămînt, el nu a înțeles seama de sfaturile celor care i-au trimis într-o noțiune tîlhărească împotriva Uniunii Sovietice și a rămas în viață.

N. S. Hrușcirov a remarcat că pilotului care chipurile trebuia să cerceteze atmosfera, i s-au dat 7.500 ruble în bani sovietici, i s-au dat de asemenea francii francezi, au valută vest-germană, italiană și altă valută. Mai mult, în afară de propriul său ceasornic i s-au dat la drum încă două ceasornice de aur și 7 inele de aur de damă.

Nici un fel de versiuni scoornite nu pot salva reputația aceluia care poartă răspunderea pentru această acțiune perfidă. El sînt prinși în flagrant delict ca organizatori al incursiunii pe teritoriul Uniunii Sovietice cu puțin înainte de întîlnirea de la Paris a șefilor guvernelor, cu puțin înainte de vizita președintelui Statelor Unite în Uniunea Sovietică. Cred că aceasta este o pregătire nepotrivită în vederea unor convorbiri serioase cu privire la slăbirea încoardării internaționale.

Ce i-a putut împinge spre un asemenea pas neșăbit, a spus în continuare N. S. Hrușcirov. Aceasta s-a întîmplat probabil pentru că în Statele Unite spionajul a devenit pentru unii o idee fixă. Este cunoscută propunerea Statelor Unite cu privire la „cerul deschis”. Noi am respins această propunere. A tuncii militarii americani au hotărît să „deschidă” ei înșiși cerul sovietic. Dar există legi internaționale, există granițe și nimeni nu i este permis să violeze aceste legi și să pătrundă în alte țări.

N. S. Hrușcirov a declarat: „De la înalta tribună a Sovietului Suprem avertizăm din nou acele țări care pun la dispoziție teritoriul lor pentru trimiterea de avioane inamice împotriva țării noastre: nu vă jucați cu focul!”.

Guvernele a trei țări — Turciei, Pakistanului și Norvegiei, a spus N. S. Hrușcirov, trebuie să-și dea seama în mod clar că ele au devenit complicii acestei incursiuni pentru că au permis ca aeroporturile lor să fie folosite împotriva Uniunii Sovietice. Aceasta nu este cituși de puțin o manifestare prietenească. Este un act dușmănesc din partea lor față de U.R.S.S. Dacă guvernele acestor țări nu au avut cunoștință de aceasta — și eu admit că în cazul de față ele nu au știut de acest

chipat și înarmat pilotul american, care a efectuat zborul diversionist deasupra teritoriului Uniunii Sovietice.

În afară de aceasta, a adăugat N. S. Hrușcirov, cred că va fi just să se pună problema ca acest pilot să fie deferit justiției.

Îmi aduc aminte de convorbirile pe care le-am avut cu americanii, care au produs asupra mea o impresie puternică. Sînt convins și acum că cei care s-au întîlnit cu mine doresc pace și relații bune, prietenești cu Uniunea Sovietică. Se vede însă că militaristii de la Pentagon și monopoliiștii legați de ei nu se pot opri și continuă să acționeze în direcția războiului.

După ce a primit știrea referitoare la raportul meu la sesiune, purtătorul de cuvînt al președintelui, Hagerty, a declarat că după părerea lui, președintele Eisenhower nu este informat de incidentul cu avionul american. Admit întru totul că președintele nu știa nimic despre faptul că avionul fusese trimis în Uniunea Sovietică și că nu s-a mai înnoptat. Dar acest lucru trebuie să ne pună și mai mult în gardă.

N. S. Hrușcirov a declarat: „Decadamă nu apreciem acest act agresiv de violare a frontierelor noastre de către un avion american drept o manifestare a dorinței de a încorda nervii, de a reînvia „războiul rece”, de a învia sobolanul mort. Decadamă! Aceasta nu este încă o pregătire pentru un război, război în condițiile de azi. Dar acest act provocator și agresiv are la bază pregătirea unui război în viitor. Iată de ce demascăm cu atîta hotărîre aceste acțiuni agresive”.

Cazul cu zborul banditesc al avionului american subliniază încă o dată necesitatea vigilenței, a vigilenței revoluționare, care a caracterizat întotdeauna poporul sovietic. Înțelegem prea bine că pe pămînt mai există forțe negre și rele, care ne urăsc și care sînt gata să se lanseze în aventuri pentru a opri marșul istoriei și pentru a îndepărta victoria noastră inevitabilă. Trebuie să fim vigilenți în fiecare zi și în fiecare ceas. Noi nu cerem pace fiindcă sîntem slabi. Pacea este o condiție obligatorie a unei vieți liniștite și fericite a oamenilor. Dar pentru ca pacea să triumfe cu adevărat, trebuie ca soldații păcii, ostașii cauzați dreptei să fie în permanență gata să-l respingă pe agresor, să fie gata să dea contraculoșivul, în cazul că adversarii păcii vor întreprinde un atac împotriva țării noastre sau împotriva vreunei alte țări a lagărului socialist.

Cazul cu avionul american, a declarat N. S. Hrușcirov, nu contribuie la reglementarea pașnică a problemelor internaționale litigioase. Însă acest caz, a continuat el, nu trebuie să ne determine să revizim planurile noastre în sensul spornicii alocațiilor pentru înarmare și pentru armată, nu trebuie să ne determine să sistăm procesul de reducere a armatei. NE VOM CONDUCE ȘI ÎN VIITOR DUPĂ PRINCIPIILE POLITICII LENINISTE IUBITOARE DE PACE, VOM APĂRA IDEEA COEXISTENȚEI PAȘNICE.